

Artikel uit “HC NIEUWS” online 13 oktober 2026



De bijna laatste overzet van Erik en Martin. Foto Frans Witteman

Erik en Martin geven roer pont Ome Piet uit handen

NIEUWEMEER Hoe groot de waardering is voor 16 seizoenen belangeloze inzet blijkt wel dit allerlaatste vaarweekend. De schippers Martin en Erik worden overladen met complimenten en cadeaus. En de vraag hoe het nu toch verder moet met de populaire Veerpont Ome Piet.

Het is 12 oktober, zondagmiddag. Er vallen forse regenbuien. Alsof de hemel meehuult tijdens de laatste vaaruren van het veer dat door de jaren heen zijn functie meer dan bewezen heeft. Een ontelbaar aantal mensen heeft de Ome Piet heen en weer gevaren over de Ringvaart tussen de Nieuwemeerdijk en het Amsterdamse Bos. Daar is nu een einde aan gekomen. Buurman & Buurman, anders gezegd Erik Hoogenboom van 61 en Martin Brekelmans van 79 vinden het na al die jaren welletjes. Ondanks alle inzet hebben opvolgers zich niet gemeld.

PRESTATIE

Wijn, chocolade, Schippers Bitter, appeltaart, cadeaubonnen, de beide schippers worden dit weekend behoorlijk verwend. Ze verdienen het zegt Brigitte Beringer uit Badhoevedorp die al tien jaar gebruik maakt van de pont om in het Amsterdamse Bos te gaan fietsen of hardlopen. Ze heeft twee bossen witte rozen en een grote doos Merci-chocolade bij zich. “Het is balen dat het stopt al snap ik het wel van de mannen. De hele zomer elk weekend in touw en ook nog eens onbetaald. Een geweldige prestatie. Ik hoop op een doorstart van dit unieke pontje.”

Even later komt Gerben Dijkstra die in de nabij gelegen Koekoekslaan woont, samen met zijn zoontje James twee versgebakken Surinaamse cakes brengen. “James is gek op pannenkoeken en die gingen we aan de overkant eten. Met de pont erheen, altijd een feest. Ik moet er niet aan denken dat het na vandaag afgelopen is.”

BITTERBALLEN

Ondanks het mindere weer maakt de pont keer op keer de oversteek. De stoere wandelaars en fietsers laten zich door een bui regen niet tegenhouden. Zoals de 84-jarige Anneke die veel wandelt in het bos en al vanaf het begin gebruik maakt van de pont. Voordat ze opstapt laat ze weten dat ze Fiets-Voetveer Ome Piet gaat missen, het was echt haar uitje. “Martin en Erik zijn kanjers. Ze hebben het met liefde gedaan, 16 jaar lang. Iedereen was er blij mee.”

Als beide schippers weer terug zijn en in de mobiele pontkeet van een warm bakkie koffie genieten, komt buurtbewoner Bert Kruiswijk binnen met een schaal dampende bitterballen. “Laat ze niet koud worden, jongens”, zegt hij ten overvloede. En tegen de verslaggever: “Ik neem mijn petje af voor die gasten. Ik had het niet kunnen opbrengen.”

Als Erik hem vertelt dat hij als pontbaas hoopt dat er via de gemeente een constructie komt zoals de pont in Rijsenhout en dat hij erop rekent dat de gemeente haar belofte houdt om te gaan zoeken naar nieuwe vrijwilligers, lichten Berts ogen op. “Het zou fantastisch zijn als het lukt. Als ze maar niet te lang wachten. Nu zit het nog in ieders geheugen.”

STROHALM

Erik licht toe dat er nog een gesprek op stapel staat met de gemeente. “We zien het als de laatste strohalm om de pont te behouden. De gemeente bepaalt de koers. We stellen daarom het definitief opruimen nog heel even uit. Komt er geen oplossing dan gaan we als eigenaren een andere baas zoeken voor de pont en voor de mobiele keet. Al zal ons dat zeer aan het hart gaan. We hopen vurig op een voortzetting.”

HERINNERINGEN

Gevraagd naar hun mooiste ervaringen en herinneringen noemt Martin het contact met de mensen. Een praatje hier, een geintje daar, hij kon er niet genoeg van krijgen. En Erik? “Zeven jaar geleden kreeg aan de overkant een man een hartaanval. Ik heb hem met succes gereanimeerd. Vorig jaar kwam hij terug om aan zijn vriendin de locatie te laten zien waar het gebeurd was. Het was een emotioneel gesprek voor mij.”

WENNEN

En dan zijn er ook nog Wenny en Hetty, de vrouwen van de schippers. Ook hun leven gaat behoorlijk veranderen met Martin en Erik voortaan van half april tot half oktober elk weekend thuis. “Het zal wennen zijn”, bekennen ze. “We hebben onze mannen hun hobby van harte gegund, maar dat we in de zomer nu eindelijk ook eens samen op de fiets kunnen stappen of een weekendje weg kunnen gaan is een fijn vooruitzicht.”

Door Frans Witteman